

tusinder og atter tusinder til indvandrere. At ministeren overhovedet ikke gider lytte til os, ved vi godt, men det er mig forunderligt, at de socialdemokratiske borgmestre, der ved, hvor skoen trykker, og som gang på gang ytrer sig i pressen, åbenbart heller ikke kan få ørenlyd i Indenrigsministeriet.

Jeg vil gerne spørge: Hvad skal der i grunden ske med alle de asylcentre, som møjsommeligt er opbygget, og hvor masser af kommuner har gjort en kæmpeindsats, også for at sikre den folkelige opbakning i lokalbefolkningen? Skal lejrene nu tømmes, mens andre kommuner skal have maset indvandrere ind uden at blive spurgt? Og hvad koster det her? Jeg synes, det er rimeligt, at de skatteborgere, der skal betale regningen, også kender dens størrelse.

Danskere, der ønsker en anden bolig, spørger: Hvor skal boligerne komme fra? Det synes jeg ministeren skylder et svar på. Asylcentre blev netop bygget, fordi der ikke var andre muligheder, og det er der heller ikke i dag. Danmark har jo ikke tusinder af overflødige boliger. Tværtimod har vi tusinder af danskere, der søger en bedre bolig.

Jeg vil godt spørge ministeren rent ud: Vil ministeren her fra Folketingets talerstol forsikre om, at ingen danskere kommer i klemme? Og vil ministeren forsikre om, at ministeren ikke vil handle hen over hovedet på kommunerne?

Det lovforslag, der behandles i dag, og de forudsætninger, det bygger på, nemlig at tusinder skal gøres til indvandrere på én gang, har i vore øjne nedsat ministerens troværdighed. Vi husker godt, hvordan det var Venstre og De Konservative, der hele tiden i ministerens start, når ministeren havde vanskeligheder med sin egen venstreflanke, skulle bringes til at bakke ministeren op i, at opholdstilladelserne skulle være midlertidige. Ikke desto mindre ændrede ministeren mening fra det ene øjeblik til det andet og uden på forhånd så meget som at have orienteret os. Det har vi ikke glemt, og det har danskerne heller ikke glemt.

Vi vil i Venstre blive ved med at minde den danske befolkning om, at den folkelige opgave, som danskerne tog på sig ved at modtage tusinder af jugoslavere, som ikke havde krav på asyl, blot blev et redskab for en socialdemokratisk regerings fuldstændig uansvarlige udlændingepolitik.

Det er ikke jugoslavernes skyld, at det er gået sådan, og vi vil fortsat i Danmarks største politiske bevægelse, Venstre, gøre, hvad vi kan for, at

regeringens totale mangel på forståelse for, hvad danskerne tænker og føler, ikke kommer til at gå ud over jugoslaverne. Men at regeringens politik skader den samlede flygtningesag, er vi ikke et eneste øjeblik i tvivl om.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg hørte fru Birthe Rønn Hornbech sige: »Det tager vi i Venstre skarpt afstand fra«, og »det« var, så vidt jeg kunne forstå, beslutningen om at opretholde loven af 1992 om, at realitetsbehandling af en asylansøgning højst kan udskydes i 24 måneder.

Dengang i 1992 var Venstre enige med os andre om, at sådan skulle det være. Det var endda sådan, at lovforslaget var signeret af den daværende konservative justitsminister, hr. Hans Engell; men lad det nu være, fru Birthe Rønn Hornbech taler på Venstres vegne.

Jeg står her med en meddelelse fra noget, der hedder Komiteen Lad Bosnien Leve, fra oktober dette år. Meddelelsen slutter med følgende sætninger:

»Derfor opfordrer Komiteen Lad Bosnien Leve det nyvalgte Folketing til at forbedre de bosniske flygtninges situation, så de stilles lige med øvrige flygtninge. De må have adgang til for det første at søge arbejde og uddannelse på lige fod med andre og for det andet at søge asyl, uanset hvor længe de har været i Danmark.«

Medlemmer af denne komité er et stort antal veldædige og velmenende humanistiske danskere, herunder også Venstres folketingsmedlem fru Hanne Severinsen. Jeg går ud fra, at fru Hanne Severinsen som medlem af Venstres folketingsgruppe vil stemme for det af regeringen fremsatte forslag, for ellers vil der være modstrid mellem ånd, ord og gerning i Venstres folketingsgruppe.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det mest interessante ved forslaget er dét, som ikke står der, sagde fru Birthe Rønn Hornbech, nemlig at asylsagerne skal behandles. Nej, det står ikke her, det er fuldstændig rigtigt, for det står i loven fra 1992, som blev fremsat af den daværende regering, og som fru Birthe Rønn Hornbech også stemte for.

Jeg kan kun sige: Det er ikke vores vane at si-ge ja til et givet tiltag og så, når det skal realiseres, at sige: Nej for søren, det mente vi alligevel ikke noget som helst med.